



El desencís de la joventut

S'ha acabat el curs escolar i comencen per als estudiants les vacances d'estiu. Sembla un bon moment per reflexionar una estona sobre el desencís que es nota en bona part dels joves.

En aquesta línia, a França el passat cap de setmana, del 4 al 6 de juliol, el Cercle des Economistes va convidar cent estudiants de 18 a 28 anys a participar en les 14es Rencontres Économiques d'Aix-en-Provence.

Aquest centenar de joves havien estat seleccionats entre els centenars d'estudiants de tots els nivells de formació de les diferents regions franceses, que participaven en la iniciativa Inventem 2020, els estudiants tenen la paraula, que havia endegat el Cercle.

Els demanaven de redactar un text de reflexió prospectiva, de com a màxim 15.000 signes, sobre el tema *Investissez l'avenir*.

Un alumne de l'École Polytechnique, Emmanuel Schneider, va escriure un text molt interessant que fou publicat en l'edició de dimarts passat, 1 de juliol, de *Le Monde*.

El diari francès en va recollir també el contundent títol: *Manifeste d'une jeunesse désenchantée* ("Manifest d'una joventut desencisada").

El text d'Emmanuel Schneider és una aportació molt interessant en moments complicats per al futur d'Europa i, doncs, també de França i Andorra.

Ens diu aquell jove estudiant que la qüestió de les desigualtats entre les generacions esdevé important en la mesura que els joves tenen cada cop més dificultats per entrar al mercat de treball.

Emmanuel Schneider, que ha posat el títol de *Manifeste d'une jeunesse désenchantée* a la seva aportació, escriu que el seu objectiu és "... proposar solucions per reintegrar el jovent en els àmbits econòmic i polític". I afirma que si no es troba aquesta via de integració hi ha perill que molts joves s'escoltin la xerrameca populista. Si fos el cas es posaria en perill les democràcies amb el risc de tornar a caure en les hores més fosques de la història europea.

Efectivament, el sociòleg Louis Chauvel

ha assenyalat tres dinàmiques que permeten explicar el desencís de la joventut: la davallada econòmica, l'exclusió política i la degradació de les seves perspectives de mobilitat social.

En la línia de lluitar contra aquestes dinàmiques de marginalització dels joves, el manifest proposa la instauració d'una quota vinculada a l'edat en les eleccions comunals o locals. També insisteix en la proposta de François Hollande de limitar l'acumulació de diversos mandats polítics (alcalde i diputat, per exemple), un fenomen purament francès, que a casa nostra no es dona.

El manifest insisteix també que cal tenir en compte qüestions sovint menystingudes actualment: el desenvolupament sostenible i la salvaguarda dels recursos naturals. I diu ben clar que, com sigui que aquestes qüestions tindran una forta incidència en les properes generacions, pot ser que els polítics actuals no se les agafin prou seriosament.

D'altra banda, torna a aparèixer l'avaria de l'ascensor social.

Hi ha pessimisme, malfiança i por d'agafar el més mínim risc.

Els conservadors estructurals, que coven a l'escalf de DA a l'espera de les properes eleccions, no volen cap regeneració democràtica. Han fet de la resistència als canvis el seu principal actiu. Per això la nostra joventut tampoc veu cap motiu per engrescar-se.

Acabaré aquesta tribuna reproduint la conclusió d'aquell manifest:

"Vivim un període decisiu de la nostra història. Les nostres civilitzacions estan amenaçades de desaparèixer si els recursos no es distribueixen millor tant a escala nacional com al món sencer. Hem, doncs, d'escollir una opció. Podem confirmar aquesta fugida endavant, aclucant els ulls als nostres problemes d'integració econòmica i social. O, al contrari, podem tenir l'audàcia necessària i crear una societat més cohesionada, que tingui confiança en el futur, en la qual cadascú trobaria el seu lloc."

No ho hauria pas escrit millor.